

S'ACOSTEN LES ELECCIONS PER LA PRESIDÈNCIA DEL BARÇA

Set homes i un destí

Van perfilant-se els candidats a les eleccions per a la presidència del F.C. Barcelona. Això no obstant, Josep Lluís Núñez és l'home a batre. Els seus contrincants, entre els quals destaquen Sixt Cambra i Josep Maria Fusté, esmolen els sabres per a una batalla que es preveu dura i no sempre neta.

Eduard Company

Josep Lluís Núñez, Josep Maria Fusté, Sixt Cambra, Josep Lluís Rovira, Jacint Soler Padró, Josep Dolera i Francesc March. Hi ha qui els anomena *els set magnífics*. D'altres, més crítics, els veuen com els set genets de l'apocalipsi. El que no són, ben segur, és les set meravelles del món. Entre altres coses perquè els set van a la recerca de la vuitena, la presidència del Futbol Club Barcelona.

De fet, la qüestió se simplifica només fer una ullada als avatars que ha sofert la poltrona de la presidència en els últims onze anys, reduïts a un sol nom, **Josep Lluís Núñez**. La seva napoleònica gestió al capdamunt del club blau-grana s'ha mantingut impertorbable malgrat el reguitzell de despropòsits comesos.

Però el recent fitxatge de **Johan Cruyff** com a entrenador i la satisfactòria marxa de l'equip de futbol en la present lliga, han fet oblidar el passat. I Núñez s'enfronta a les eleccions '89 amb unes garanties d'èxit màximes. Els altres candidats —pre-candidats encara—, parteixen amb desavantatge. En primer lloc, i tal com s'ha criticat recentment, la tothora present prepotència de Núñez es palesa de nou quan, amb fons de l'entitat, regala pilotes firmades pels jugadors del primer equip i insígnies del club als visitants del Museu blau-grana. I, en segon lloc, per les enquestes: les últimes realitzades atorguen a Núñez un 50,5 per cent dels vots; Josep Maria Fusté el segueix amb un 12,5 per cent; Sixt Cambra és el tercer amb un 9 per cent; i tanca la llista Jacint Soler Padró amb tot just un 1 per cent. Com es pot comprovar, **Núñez**

Núñez és l'home a batre.

ho té fàcil. Molt més que en les eleccions del 1978, les primeres, en què va accedir a la presidència amb sols 715 vots d'avantatge sobre **Ferran Arinó**, gràcies a la pantomina magistralment executada amb **Nicolau Casaus**, que va usar com a candidat *tapadora*, i també a la desqualificació d'Arinó, sobre el qual va fer córrer el rumor que estava vinculat al PSUC. La possibilitat de joc brut és temuda pels adversaris de Núñez. Com una pedregada.

Tots cap a les urnes

Quant a la netedat del procés elec-

toral, hi ha l'aspecte de la data de les eleccions. Aquestes poden efectuar-se qualsevol dia comprès entre l'1 d'abril i el 31 de maig d'enguany. Es parla com a dates probables les visites al Nou Camp de l'Ath. de Bilbao —28 de maig— o del Real Madrid —1 d'abril—. Però tot depèn de Núñez. Soler Padró, que ha reiterat la necessitat que la data d'eleccions fos decidida en una assemblea extraordinària de socis compromissaris, va rebre una contundent resposta per part d'**Antoni Muntanola**, un dels juristes més re-

l'holandès **Koeman**, acaben, per ara, el seguit de mesures electorals, segons es critica a Núñez, per enllaminir el soci.

Que els votin, que els votin

L'equip electoral de Núñez està encapçalat per **Joan Gaspar**, temptat més d'una volta per Alianza Popular per entrar en política; **Joan Josep Folchi**, advocat i ex-conseller de la Generalitat en el govern de **Tarradellas** per Unió de Centro Democrático (UCD);

ba de descartar del tot, té un difícil imponderable: tots dos volen ser president.

Jacint Soler Padró, si bé compta amb el suport de l'ex-president blau-grana **Francesc Miró Sans**, ha vist entrebancada la pre-campanya per l'abandonament del seu cap de premsa, **Miguel Pérez Quintanilla**, molest per la preponderància que havia pres **Lluís Companys**, advocat del bufet de Soler Padró, en la planificació del procés electoral, que va qualificar, **Pérez Quintanilla**, de «folklorica». El punt folkloric, però, l'aporta un altre candidat, **Francesc March**, empleat de Banca, considerat com l'*outsider* de les eleccions blau-granes. «Per no tenir, no tinc ni assessor d'imatge, com poden veure», va dir Francesc March als periodistes en la presentació de la seva candidatura, ataviat amb uns senzills texans.

¿Que no hi ha política en el Barça?

Josep Lluís Rovira, l'altre candidat i ex-president de la PIMEC (Petita i Mitjana Empresa de Catalunya), està marcat per l'acusació dels presidenciables restants de ser l'home *tapadora* de Núñez, com ho va ser Casaus el 1978. Això a causa del fet que Rovira va ser, a principis de temporada i durant 48 hores, màxim responsable de la Comissió Esportiva del Barcelona de Núñez.

Les relacions —reunions periòdiques— entre Núñez i el secretari general de la Presidència de la Generalitat, **Lluís Prenafeta** —el fill del qual, **Marc Prenafeta**, va ser agredit pels misteriosos *morenos* durant una manifestació antinunista— han aixecat polseguera. Sixt Cambra ha denunciat el fet com a «comportament vergonyós per part de Núñez», que per la seva banda certifica la seva «gran amistat» amb Prenafeta.

A Cambra, per tenir com a assessor d'imatge a Josep Maria Gené, el mateix de Jordi Pujol, se'l vincula a Convergència, i es relaciona amb el mateix partit a Fusté per la seva amistat amb **Josep Maria Cullerell**, cap de l'oposició municipal. Això no obstant, **Joan Manuel Serrat** i l'ex-ministre socialista **Ernest Lluch** donen suport obertament a Fusté.

Això, i la militància de base convergent de Rovira, sembla apuntar que, si bé tothom s'entesta a negar-ho, el càrrec de president del Barça no sols és llamíner per als mateixos candidats. Per alguna cosa l'històric «més que un club» —i més de 100.000 socis— continua més que mai present en la memòria. □

En la presidència del Barça conflueixen interessos polítics molt clars.

presentatius del club: «Primer, que estudiï per a advocat, i després en parlarem». Soler Padró és advocat de professió i va defensar **Schuster** en el seu plet contra Núñez.

El fet és que, dels 90.000 socis amb opció a vot, el nombre d'abstencions —en funció de si les urnes es convoquen en dia de partit o no— pot decidir la balança a favor d'un o altre candidat; igualment passa amb la immediatesa o no de les eleccions, dins de les dates estipulades. Per això, Núñez es permet fins i tot el luxe de mantenir el secret a veus de si esdevindrà o no candidat oficial fins a última hora. I també de ser entrevistat a TV3 per **Mercedes Milà** —superada ja la seva al·lèrgia a la televisió autonòmica— i d'aparèixer com un *model* de persona, parenostres abans dels partits inclosos, davant del beneplàcit d'una periodista que va deixar-se aquell dilluns la seva coneguda agressivitat a les portes del plató.

La renovació de **Cruyff** i **Aito García Reneses**, l'estudi per a construir un nou pavelló de bàsquet i el fitxatge de

Josep Lluís Núñez junior; i **Teresa Lloret**, que havia treballat en el gabinet d'imatge de **Josep Maria Gené**, que, per la seua banda, havia estat entre 1983-1987 assessorant Núñez i que ara presta els seus serveis professionals al candidat Sixt Cambra.

Sixt Cambra a part de Josep Maria Gené, pròxim a Convergència i assessor d'imatge de **Jordi Pujol**, compta amb **Evaristo Murtra**, integrant del Grup d'Opinió barcelonista —entitat opositora a Núñez durant el seu mandat—, i al publicista **Miquel Monfort**.

Josep Maria Fusté, carismàtic exjugador blau-grana i ex-president de l'Agrupació d'Antics Jugadors del F. C. Barcelona, aglutina al seu voltant *cracs* del Barça dels vells temps com **Joan Manuel Asensi**, **Antoni Torres**, **Narcís Martí Fillosa** i **Ramon Alfonseda**. S'havia especulat entre Josep Maria Fusté i **Sixt Cambra** hi hauria un acord, amb la intenció de fer un front comú contra Núñez, per unir totes dues candidatures.

Aquest pacte, que, malgrat ser desmentit per Fusté i Cambra, no s'aca-